

Anonimizuota versija

Vertimas

C-769/18 - 1

Byla C-769/18

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2018 m. gruodžio 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Cour de cassation (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2018 m. lapkričio 29 d.

Kasatorė:

Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

Kitos kasacinio proceso šalys:

SJ

Ministre chargé de la Sécurité sociale

<...>

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA

PRANCŪZŲ TAUTOS VARDU

COUR DE CASSATION (KASACINIS TEISMAS), ANTROJI CIVILINIŲ
BYLŲ KOLEGIJA, priėmė šį sprendimą:

Kasacinis skundas, kurį pateikė *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle* (Elzaso–Mozelio regiono pensijų ir sveikatos darbe draudimo fondas) <...>,

dėl 2017 m. balandžio 27 d. priimto *Cour d'appel de Colmar* (Kolmaro apeliacinis teismas) (socialinių bylų kolegija <...>) sprendimo byloje, kurioje nagrinėjamas jos ginčas su:

1 SJ, <...> gyvenančio Štutgarte (Vokietija),

2 *Ministre chargé de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos ministras), <...> Paryžius <...>,

atsakovėmis kasacinėje byloje; (**orig. p. 2**)

<...> [administracinė informacija]

Dėl vienintelio kasacinio skundo pagrindo pirmos dalies:

Atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį;

Priėmė šį sprendimą:

Faktinės aplinkybės:

1. 2010 m. liepos 7 d. Strasbūro akademijos rektoriaus įsakymu nacionalinės švietimo sistemos docentė SJ, kuri yra Prancūzijos pilietė, tačiau gyvena Štutgarte, Vokietijos Federacinėje Respublikoje, buvo išleista į pensiją nuo 2010 m. rugpjūčio 1 d. Kadangi ji nesukauė penkiolikos metų civilinės ir karinės tarnybos stažo ir dėl to pagal valstybės civilių ir karinių senatvės pensijų sistemą neįgijo teisės į pensiją, SJ buvo atstatytos teisės pagal bendrą pensijų draudimo sistemą, atsižvelgiant į jos tarnybos *Ministère de l'Éducation nationale* trukmę.
2. 2011 m. liepos 27 d. SJ paprašė, kad kompetentinga Vokietijos kasa (*Deutsche Rentenversicherung Bund*) apskaičiuotų jos teisę į pensiją ir ši institucija perdavė jos prašymą *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle* (toliau – CARSAT). Ši suinteresuotajam asmeniui skyrė senatvės pensiją nuo 2011 m. lapkričio 1 d. Atsižvelgiant į tai, kad teisė į pensiją įgyjama suinteresuotajam asmeniui sukakus šešiasdešimt penkeriems metams, ji buvo apskaičiuota pagal pilną 50 proc. tarifą nepriklausomai nuo jos stažo trukmės (draudimo laikotarpiai ir jiems prilyginami laikotarpiai). (**orig. p. 3**)
3. 2012 m. kovo 18 d. raštu SJ pateikė CARSAT taikinimo komitetui prašymą dėl, pirma, jos teisės į pensiją įgijimo dienos, antra, dėl to, kad pensijos apskaičiavimo tikslais nustatant draudimo ir jiems prilyginamų laikotarpių kiekį, būtų atsižvelgta į pensijos priedą dėl neįgalaus vaiko, numatytą pagal Socialinės apsaugos kodekso L 351-4-1 straipsnį. SJ iš tiesų augino neįgalų vaiką, <...>, gimusį 1981 m. gruodžio 9 d.
4. Kadangi CARSAT taikinimo komitetas jos prašymą atmetė, SJ pateikė ieškinį bylas socialinės apsaugos srityje nagrinėjantiems bendrosios kompetencijos teismams. 2015 m. balandžio 8 d. sprendimu *Tribunal des affaires de sécurité*

sociale de Strasbourg (Strasbūro socialinės apsaugos bylų teismas) atmetė jos reikalavimus.

5. Gavęs apeliacinį skundą *Cour d'appel de Colmar* patvirtino pirmosios instancijos teismo sprendimą dėl teisės į pensiją įgijimo dienos, tačiau likusią jo dalį panaikino, ir, išnagrinėjęs bylą iš naujo, nusprendė, kad SJ senatvės pensija turėjo būti apskaičiuota atsižvelgiant į jos stažo prailginimą aštuoniais metų ketvirčiais dėl jos negalaus vaiko ugdymo (2017 m. balandžio 27 d. teismo sprendimas).
6. Tokį sprendimą *Cour d'appel de Colmar* priėmė remdamasis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (toliau – Reglamentas Nr. 883/2004) 5 straipsniu: atsižvelgdamas į tai, kad nuo 1995 m. lapkričio 10 d. Štutgartas, remdamasis Vokietijos socialinio kodekso aštuntosios knygos 35a straipsnio 1 dalies 1 punktu, reguliariai mokėjo SJ finansinę paramą, siekiant padengti su jos dukros negalumu susijusias išlaidas, apeliacinis teismas priėjo prie išvados, kad tokiu būdu suinteresuotasis asmuo gavo su negalumu susijusias pajamas, kurios gali turėti teisinį poveikį, ir kad atsižvelgiant į tai, jog išmokos Vokietijoje ir Prancūzijoje, mokamos už panašias faktines aplinkybes ar įvykius, yra lygiavertės, remdamasi Sąjungos teisės norma dėl koordinavimo, ji galėjo prašyti Prancūzijos teisės aktuose numatyto stažo padidinimo.
7. Elzaso–Mozelio CARSAT pateikė kasacinį skundą dėl *Cour d'appel de Colmar* priimto sprendimo. Grįsdama savo skundą, ji kritikuoja skundžiamo sprendimo dalį, kurioje „nuspręsta, jog dėl negalaus vaiko SJ pensijos stažas turėjo būti prailgintas aštuoniais metų ketvirčiais“, ir teigia:

1/ kad ES teisės aktų taikymas negali lemti atvirkštinės diskriminacijos, kai daugiau teisių suteikiama asmenims, kuriems buvo taikomos kitų valstybės narių išmokų sistemos, nei socialiai draustiems asmenims, kuriems visada buvo taikoma tik Prancūzijos sistema; kad, kaip pagrįstai apeliaciniame teisme tvirtino fondas, draudimo stažo (orig. p. 4) trukmės padidinimas dėl negalaus vaiko reiškia, kad vaikui nustatytas nuolatinis ne mažiau kaip 80 proc. siekiantis nedarbingumas; kad apeliacinis teismas negalėjo priimti tokio sprendimo, kokį priėmė, neįsitikinęs, kad SJ dukrai buvo nustatytas nuolatinis ne mažiau kaip 80 proc. siekiantis nedarbingumas; kad apeliacinis teismas pažeidė tiek Reglamento EB Nr. 883/2004 5 straipsnį, tiek Socialinės apsaugos kodekso L 351-4-1, L 541-1 straipsnius;

2°/ kad klausimas, ar SJ vaiko nedarbingumo lygis buvo ne mažesnis nei 80 proc., dėl kurio suteikiama teisė į draudimo stažo padidinimą dėl negalaus vaiko, yra medicininio pobūdžio klausimas; kad apeliacinis teismas turėjo nurodyti, jei reikia – savo iniciatyva, atlikti techninę ekspertizę; kad taip jis pažeidė Socialinės apsaugos kodekso L. 141-1 straipsnį;

Europos Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis remtasi grindžiant skundo pagrindą:

8. 1 antraštinėje dalyje „Bendrosios nuostatos“ pateiktame Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnyje „*Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius*“ nurodyta:

Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:

a) *jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teises pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;*

b) *jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.*

Nacionalinės teisės nuostatos (Prancūzija):

9. Socialinės apsaugos kodekso L. 351-4-1 straipsnyje nustatyta:

Socialiniu draudimu apdraustiems asmenims, auginantiesiems vaiką, dėl kurio pagal L. 541-1 straipsnio pirmą ir antrą pastraipą suteikiama teisė į išmoką neįgalaus vaiko ugdymui ir papildomą išmoką, arba vietoje jos mokamą kompensacinę išmoką, numatytą Socialinės paramos ir šeimos kodekso L. 245-1 straipsnyje, nepažeidžiant (orig. p. 5) L. 351-4 straipsnio, jų draudimo stažas padidinamas trimis mėnesiais už kiekvieną trisdešimtį mėnesių ugdymo laikotarpį, tačiau ne daugiau kaip aštuoniais metų ketvirčiais.

10. To paties kodekso L. 541-1 straipsnyje numatyta:

Asmuo, kuris rūpinasi neįgaliu vaiku, turi teisę į išmoką neįgalaus vaiko ugdymui, jeigu vaiko nuolatinis nedarbingumas yra ne mažesnis nei nustatyto lygmens.

Papildoma išmoka skiriama už vaiką, kurio neįgalumo pobūdis arba lygis lemia, kad jo išlaikymas yra itin brangus arba dažnai reikalinga trečiųjų šalių pagalba. Jo suma priklauso nuo papildomų išlaidų dydžio arba poreikio pasitelkti pagalbą dažnumo.

Ta pati išmoka ir, esant reikalui, papildoma išmoka gali būti skiriamos, jeigu nuolatinis vaiko nedarbingumas, nesiekdamas pirmoje pastraipoje nurodyto procentinio lygmens, vis tiek siekia minimalų arba aukštesnį lygį tuo atveju, jeigu vaikas lanko Socialinės paramos ir šeimos kodekso L. 312-1 straipsnio I dalies 2 arba 12 punkte nurodytą įstaigą, arba tuo atveju, kai atsižvelgiant į vaiko būklę reikalingos specialios sąlygos arba pagalba, kaip tai suprantama pagal Švietimo kodekso 351-1 straipsnį, arba slauga įgyvendinant Socialinės paramos ir šeimos kodekso L. 146-9 straipsnyje paminėto komiteto nurodytas priemones, nurodytas.

Išmoka neįgalaus vaiko ugdymui neskiriama, kai vaikas gyvena internate ir visos jo gyvenimo išlaidos padengiamos iš sveikatos draudimo, valstybės arba socialinės paramos lėšų, išskyrus atostogų laikotarpius ir laikotarpius, kai lėšų skyrimas gyvenimo išlaidoms padengti yra sustabdytas.

11. To paties kodekso R. 541-1 straipsnyje, kuriuo įgyvendinamos šio sprendimo 10 punkte nurodytos nuostatos, nustatyta, kad teisė į išmoką neįgalaus vaiko ugdymui suteikiama, jeigu neįgalaus vaiko nuolatinis nedarbingumo lygis siekia 80 proc. (pirma pastraipa), ir kad šis lygis turi siekti 50 proc., kad būtų taikoma Socialinės apsaugos kodekso L. 541-1 straipsnio trečia pastraipa (trečia pastraipa).

Byloje nurodytos nacionalinės [Vokietijos Federacinės Respublikos] teisės nuostatos:

12. Parama protiškai atsilikusių vaikų ir paauglių integracijai, kurią SJ gavo savo dukrai, iš esmės grindžiama 1990 m. birželio 26 d. federalinio įstatymo nuostatomis (BGBI I, p. 1163), įtrauktomis į Vokietijos socialinio kodekso (SGB) S 35a straipsnyje. Šiose nuostatose nustatyta:

Vaikai ir paaugliai, kurie yra protiškai atsilikę arba kuriems kyla tokio atsilikimo grėsmė, turi teisę gauti paramą integracijai. Ši parama skiriama atsižvelgiant į individualius poreikius: (orig. p. 6)

1. *teikiama ambulatorinė pagalba,*
2. *vaikams darželyje arba kitoje įstaigoje, kai skiriamas dalinis maitinimas, suteikiama pagalba,*
3. *specialiai apmokytų slaugos darbuotojų teikiama pagalba, ir*
4. *specialioje įstaigoje, kai suteikiamas pilnas maitinimas, arba kito pobūdžio apgyvendinimo įstaigoje teikiama pagalba.*

Apibrėžiant paramos vaidmenį ir tikslą tikslinė grupė ir priemonių pobūdis nustatomas pagal federalinio socialinės paramos įstatymo 39 punkto trečią pastraipą ir 40 punktą bei dekretą dėl 47 punkto įgyvendinimo šių dokumentų, susijusių su asmenimis, kurie yra protiškai atsilikę arba kuriems gresia tokia negalia, taikymo laikotarpiu.

Nors ugdymo parama turi būti skiriama tuo pačiu metu, reikia įtraukti specialias institucijas, tarnybas ir asmenis ne tik siekiant įvykdyti įsipareigojimus paramos integracijai srityje, bet taip pat patenkinti ugdymo poreikius. Turi būti siūlomos pedagoginės terapinės priemonės ikimokyklinio amžiaus vaikams ir reikia taikyti sistemą, kurioje rūpinamasi neįgaliais vaikais ir sveikais vaikais, jeigu, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti visapusišką aprūpinimą, tam yra sąlygos.

Kasacinio skundo motyvai:

13. Senatvės pensijos dydis pagal bendrą sistemą visų pirma nustatomas atsižvelgiant į tai, kiek laiko iki jo teisių į pensiją įgijimo apdraustajam asmeniui buvo taikoma ši sistema ir jis mokėjo senatvės pensijos draudimo įmokas. Trukmė nurodoma ketvirčiais, o atitinkamos įmokos mokamos pagal minimalų darbo pagal darbo sutartį laikotarpį <...>. Kai apdraustasis neįrodo, kad buvo draustas bent minimalų reikalaujamą ketvirčių kiekį (kuris priklauso nuo apdraustojo gimimo metų), atsižvelgiama į trūkstamą ketvirčių skaičių ir apskaičiuojant pensiją, pirma, sumažinamas jos tarifas (diskontas), antra, jos suma apskaičiuojama taikant *pro rata* principą. Vis dėlto jos tarifas nemažinamas, jeigu apdraustasis yra nustatyto amžiaus (apdraustieji, gimę iki 1952 m., kaip ir SJ, turi būti šešiasdešimt penkerių metų); priešingai, apdraustojo, kuris įrodo buvęs apdraustas ilgiau nei reikalaujama, pensijos tarifas tam tikromis sąlygomis gali būti padidintas (priemoka).
14. Nors paprastai darbo stažą sudaro laikotarpiai, kuriais buvo mokamos įmokos, jis gali būti papildytas atsižvelgiant į laikotarpius, kuriais (**orig. p. 7**) nebuvo dirbta ir nebuvo mokėtos įmokos, tačiau jie vis dėlto prilyginami laikotarpiais, kai buvo dirbama, ir į juos atsižvelgiama apskaičiuojant pensiją. Pavyzdžiui, atsižvelgiama į ligos ir motinystės laikotarpius, kuriais mokamos išmokos, nedarbo laikotarpius, kuriais mokamos išmokos, arba su karinės tarnybos atlikimu susijusius laikotarpius. Su šiais laikotarpiais susijusę pensijos priedas senatvės pensijos sistemai kompensuojamas arba iš *Fonds de solidarité vieillesse* (Senatvės solidarumo fondas), arba iš *Caisse nationale des allocations familiales* (Nacionalinis šeimos išmokų fondas).
15. Būtent toks yra kontekstas, kuriame įtvirtintos Socialinės apsaugos kodekso L. 351-4-1 straipsnio nuostatos, kuriomis apdraustajam, kuris rūpinosi neįgaliu vaiku, suteikiama teisė į draudimo stažo padidinimą vienu metų ketvirčiu už kiekvieną trisdešimtį mėnesių ugdymo laikotarpį, tačiau ne daugiau kaip aštuoniais metų ketvirčiais. Didinant draudimo stažą taikoma labai aiški sąlyga: vaikas turi gauti išmoką neįgalaus vaiko ugdymui.
16. Iš nuostatų, susijusių su išmoka neįgalaus vaiko ugdymui, matyti, pirma, kad ji priskiriama išmokų šeimai kategorijai, kuri yra viena iš Prancūzijos socialinės apsaugos sistemos kategorijų; ji patenka į socialinės apsaugos taikymo sritį, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 2 straipsnį. Antra, išmoką skiria *Commission des droits et de l'autonomie des personnes handicapées* (Neįgaliųjų teisių ir savarankiško gyvenimo komisija), o ją išmoka *Caisse d'allocations familiales*; ji atitinka objektyvius kriterijus ir jai netaikomos sąlygos, susijusios su išmoką gaunančio asmens pajamomis. Trečia, vaiko nedarbingumo lygis, į kurį atsižvelgiama skiriant išmoką ir papildomą išmoką įvairiais atvejais, kai jos gali būti skiriamos, nustatomas vadovaujantis teisės aktais nustatyta rekomendacine lentele, o teismas vykdo atitinkamą kontrolę. Galiausiai reikia pažymėti, kad dėl neįgalaus vaiko draudimo stažas didinamas nepažeidžiant Socialinės apsaugos kodekso L. 351-4 straipsnio nuostatų, pagal kurias kiekvienam apdraustajam, kuris turėjo arba užaugino vaikus tose nuostatose nustatytais sąlygomis, suteikiama teisė į stažo padidinimą, numatytą siekiant apskaičiuoti pensiją. Būtent

tokiomis sąlygomis SJ galėjo prašyti už savo dukrą skirti išmoką neįgalaus vaiko ugdymui.

17. Reikia pridurti, kad galimybė padidinti draudimo stažą, numatyta Socialinės apsaugos kodekso L. 351-4-1 straipsnyje, taip pat suteikiama, kai kompensacija dėl neįgalumo suteikiama ne kaip išmoka neįgalaus vaiko ugdymui, kurios skyrimas paprastai nutraukiamas, kai vaikui sukanka dvidešimt metų, bet kaip kompensacinė išmoka, numatyta Socialinės paramos ir šeimos kodekso L. 245-1 straipsnyje. Kompensacinė išmoka, kuri paprastai gali būti skiriama vyresniems nei dvidešimties (tam tikrais nustatytais atvejais – vyresniems nei šešiolikos) metų neįgaliesiems (**orig. p. 8**), priskiriama socialinei paramai; skiriant išmoką nėra tiesiogiai taikoma sąlyga dėl pajamų, tačiau į pajamas tam tikrais atvejais atsižvelgiama nustatant išmokos dydį.
18. Atsižvelgiant į surinktą informaciją ir remiantis atitinkamomis Vokietijos teisės normomis, galima teigti, kad parama, kurią Štutgartas suteikė SJ, priskirtina ne socialinės apsaugos, bet socialinės paramos ir pagalbos sričiai. Beje, ji nenurodyta deklaracijoje, kurią Vokietijos vyriausybė pateikė Europos Sąjungai pagal Reglamento Nr. 883/2004 9 straipsnį, kurioje aprašomi Vokietijos teisės aktai, kurie patenka į šio straipsnio taikymo sritį kaip aktai, susiję su socialinėmis įmokomis (įmokos, priskirtinos socialinės apsaugos, kaip tai suprantama pagal 3 straipsnio 1 dalį, kategorijai) arba specialiosiomis mišriomis socialinės apsaugos ir socialinės pagalbos įmokomis (įmokos, paminėtos Reglamento 3 straipsnio 3 dalyje, kurioms taikomas Reglamento 70 straipsnis ir to paties reglamento 10 priedas). Be to, galima teigti, kad ši pagalba yra papildoma, ir kad ji skiriama *a priori* neatsižvelgiant į tarifą arba tikslų nedarbingumo ar negalios lygį.
19. Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktu siekiama labai konkretaus tikslo: leisti apdraustajam, kuriam taikomi valstybės narės teisės aktai, kuriais vadovaujantis socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teises pasekmes, gauti „lygiavertės išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms“. Šiam tekstui, kuris yra tarp bendrųjų koordinavimo reglamento nuostatų, lygiaverčių nuostatų nėra ankstesniame 1971 m. birželio 14 d. reglamente Nr. 1408/71/EB; vis dėlto, jis rodo, kad reglamento rengėjai siekė į koordinavimo sistemą įtraukti tam tikrus pagrindinius Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuotus principus.
20. Konkrečiau tariant, SJ ir Elzaso-Mozelio CARSAT ginčas susijęs su lygiaverčių išmokų, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 883/2004, apibrėžtimi. Ar išmoka neįgalaus vaiko ugdymui ir parama protiškai atsilikusių vaikų ir paauglių integracijai yra lygiavertės išmokos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 25 straipsnio a punktą, vadinasi apskaičiuojant SJ senatvės pensiją pagal Prancūzijos teisės aktus, gali būti taikomas jos draudimo stažo padidinimas, kuris šiuose teisės aktuose numatytas apdraustiesiems, auginusiems neįgalų vaiką ir šiuo pagrindu gavusiems išmoką neįgalaus vaiko ugdymui?

21. Nors parama protiškai atsilikusių vaikų ir paauglių integracijai nėra viena iš Vokietijos Federacinės Vyriausybės deklaracijoje paminėtų išmokų pagal Reglamento Nr. 883/2004 9 straipsnį, vien šios aplinkybės nepakanka (**orig. p. 9**), kad ši išmoka nepatektų į reglamento taikymo sritį net ir pagal 3 straipsnio 3 dalį bei 70 straipsnį, kurie susiję su specialiomis, nesusijusiomis su įmokų mokėjimu, išmokomis. Todėl pirmiausia reikia kvalifikuoti šią išmoką, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 883/2004 nuostatas, kuriose nustatoma koordinavimo taikymo sritis.
22. Pripažinus, kad ji patenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, reikės nustatyti, ar parama protiškai atsilikusių vaikų ir paauglių integracijai ir išmokos neįgaliam vaikui ugdyti skyrimas yra lygiavertės išmokos, kaip tai suprantama pagal Reglamento 5 straipsnio a punktą, atsižvelgiant į tai, kad nors abiejų išmokų tikslas yra tas pats – kompensuoti su neįgalaus vaiko ugdymu susijusias išlaidas – išmoka neįgalaus vaiko ugdymui skiriama, kai tenkinamos objektyvios sąlygos, kurios visų pirma apima aukštą neįgalumo lygį, tačiau pagal jas visiškai neatsižvelgiama į išmokos gavėjo pajamas, o parama protiškai atsilikusių vaikų ir paauglių integracijai visų pirma skiriama atsižvelgiant į konkrečius poreikius.
23. Atrodo, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo šiuo klausimu. Reikia pripažinti, kad 2016 m. sausio 21 d. Sprendime C-453/14 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, pirma, kad Reglamento Nr. 883/2004 25 straipsnio a punkto nuostatos taikomos tik išmokoms, kurios patenka į jo taikymo sritį, antra, kad siekiant palyginti nagrinėjamas išmokas, reikia atsižvelgti į šių išmokų ir teisės aktų, kuriose jos buvo nustatytos, tikslus (34 punktas). Vis dėlto, Teisingumo Teismui pateiktas klausimas susijęs su išmokomis, kurios, vadovaujantis tiek vienais tiek kitais nagrinėjamais nacionaliniais teisės aktais, yra tiesiogiai susiję su socialine apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 883/2004.
24. Taigi galima teigti, kad SJ ir Elzaso-Mozelio ginče kyla dideli sunkumai dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 5 straipsnio a dalies aiškinimo, nes kyla klausimas, ar apskaičiuojant senatvės pensiją pagal nacionalinius teisės aktus, pagal kuriuose teisinės pasekmės numatytos anksčiau skirtai išmokai šeimai, jis turi būti taikomas išmokai, kuri skirta pagal kitos valstybės narės teisės aktus paramos teikimo srityje.
25. Todėl reikia pateikti klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

REMDAMASIS ŠIAIS MOTYVAIS:

Atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį; (**orig. p. 10**)

Teikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos klausimus:

1/ Ar parama, kuria siekiama prisidėti prie su negalia susijusių išlaidų, numatyta *Sozialgesetzbuch* (Vokietijos socialinis kodeksas) aštuntosios knygos 35a straipsnyje, patenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį?

2/ Teigiamo atsakymo į pirmąjį klausimą atveju, ar išmoka neįgalaus vaiko ugdymui, papildoma tokia išmoka arba, jeigu ši išmoka neskiriama, negalios kompensavimo išmoka, laikytinos lygiavertėmis paramai protiškai atsilikusių vaikų ir paauglių integracijai, numatyta *Sozialgesetzbuch* (Vokietijos socialinis kodeksas) aštuntosios knygos 35a straipsnyje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktą, atsižvelgiant į Prancūzijos socialinės apsaugos kodekso L. 351-4-1 straipsnio, kuriuo vadovaujantis apskaičiuojant draudimo, suteikiančio teisę gauti senatvės pensiją, laikotarpį linkstama atsižvelgti į išlaidas, susijusias su neįgalaus vaiko ugdymu, tikslą?

Sustabdo bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas;

<...>

DARBINIS VERTINIMAS